

Alice

hudba: Aleš Rogalewicz
text: Aleš Rogalewicz, Tomáš Machalík

1. Zas na mě doléhá podivná nálada, přichází naprosto nenadá - le,
vždycky mnou zacloumá s prudkostí tornáda, z mých dávných vzpomínek opadá led.
Jinak se zachovat, splést osud do spirál, změnil bych životy druhým i nám,
třeba bych v ruce krk kytary nesvíral a mačkal klávesy pianina.
R: Mít možnost vyzkoušet jednu stroj času, posunout páku a vrátit se zpět,
tam chytit Alici okolo pasu a pak jí říci těch několik vět.
To jsem měl udělat už hrozně dávno, jenže já odjel pryč unáhle - ně,
dnes můžu nad tím vším jen rukou mávnout, sám sebe poplácat po rame - ně.
...sám sebe poplácat po rameně, sám sebe poplácat po rameně, sám sebe poplácat po rameně.

Zas na mě doléhá podivná nálada
Přichází naprosto nenadále
Vždycky mnou zacloumá s prudkostí tornáda
Z mých dávných vzpomínek opadá led
Jinak se zachovat, splést osud do spirál
Změnil bych životy druhým i nám
Třeba bych v ruce krk kytary nesvíral
A mačkal klávesy pianina

R: Mít možnost vyzkoušet jednu stroj času
Posunout páku a vrátit se zpět
Tam chytit Alici okolo pasu
A pak jí říci těch několik vět
To jsem měl udělat už hrozně dávno
Jenže já odjel pryč unáhleně
Dnes můžu nad tím vším jen rukou mávnout
Sám sebe poplácat po rameně

Ač je ta myšlenka velice lákavá
Stroj času není a jsem vlastně rád
To, co jsem nezvládl, sílu mi dodává
Už jsem se poučil několikrát
Občas mě představy uspij tak příjemně
Ztracený dávný svět zpátky tu je
Stroj času najednou zjev se vedle mě
A zevnitř Alice vystupuje

R: Mít možnost vyzkoušet jednu stroj času
Posunout páku a vrátit se zpět
Tam chytit Alici okolo pasu
A pak jí říci těch několik vět
To jsem měl udělat už hrozně dávno
Jenže já odjel pryč unáhleně
Dnes můžu nad tím vším jen rukou mávnout
Sám sebe poplácat po rameně
Sám sebe poplácat po rameně
Sám sebe poplácat po rameně